

Sibertatea

prof. MIHAI APOSTOL 386038/3

FOAIE DE LUPA CULTURAL-NAȚIONALĂ
ȘI DE EDUCAȚIE CETĂȚENEASCĂ

Apare la 1, 10 și 20 ale fiecărei luni

SUB DIRECȚIUNEA O-LOR:

George Manolescu
C. Cristodorescu
G. Șerb. Theodorescu
Zaharia Bărbulescu
ADVOCAȚI

REDACȚIA

Ploiești, Strada Locot. I. Agraru No. 20
(fostă Răuș Șirliani) Telefon 13/2

Secretar de Redacție: CONST. I. VIȘINA, Avocat

Abonamentul 150 lei anual

ADMINISTRAȚIA

SERGIU GHEORGHIU, Avocat
Ploiești, Strada Cazărmei No. 1

La Cripta Voevodului

EX PARVIS....

Glas din popor

LA MOARTEA REGELUI

Apărem fărâș, după ce fara întreaga s'a cutremurat, după ce fara întreaga și a cernit sufletul, după ce fara întreaga — în hohole de plâns — a condus la lăcașul de neclă — anii cu trupul, cei mai mulți cu gândul — pe mărul Voevod al neamului.

Regele nostru, Ferdinand I a murit!

Păcă 'i a poezie de demult, o poveste pe care nu-ți vine s'o crezi astăzi, când soarele luminează cu putere și viața palpită în prefăcându-se în natură.

Nu știu cum, s'omnă acestă dureros, așteptat totuși dintr-o zi în altă, ar fi fost mai mult decât o primăvară dintr-o zi de iarnă, când albul zăpezii o cuprinsese ca într-un lanț de frumusețe și viața omului din gânduri. Ar fi fost ca un bușm dușos, pe care l'ascului ca intristare strălucă ca un nod în gât, un bușm spus la gura soarelui de un aneșuș, pe care, când afară vîscul se șalea oșmăș, chinând în hornuri și isbind nebun în geamuri...

„A fost odată ca năclădă... A fost un prinț, un făt frumos, venit la noi din fund de țară, de acolo de unde potopul de apă al Dunării se preține sfios, ca un șir de lacrimi, pe aburul nemărginit al mamei oșmăș... și pe cerul nașei noastre se dădă nouri gred, oșmășul se întănea, prețind în de sânge, elipe de groză... Pajura cu două capete își desfășura aripile și ura ei oșmăș sub bolta de azur înfiorată...

Dar, făt frumos n'a stat la gânduri. Și-a încins patul, și-a oșmăș ceata de oșmăș și s'a oșmăș la lăcaș crăncenă... Ușă pajura și din taințele ei blestemate liberă! Jof...

Și n'armă, oșmăș au primit ca răsplătă dreptă, câmpii întinse și păduri bogate și prințul lor — făt frumos — neghea la hotare și li ajala să-și ridice din fărâș colibele arse de focul mistitor al prăpădului...

Vremea trecea, prea lute trecea vremea...

O oșmăș, din fărâș morții neclătoare, mergând noaptea prin codri de oramă și ziua dormind la umbra laurului oșmăș, se apropia tîpă de castelul la care făt frumos oșmăș la fericirea neamului său... și într-o zi... la turnul în sânge venind verde al morții... și făt frumos s'a prăbușit ca un șteț în oșmăș și dorul greu a cuprins inimile...

Așa s'ar fi sfârșit povestea

și isovar lacrimilor ar fi crescut năclă...

„Ce să spunem despre viața și faptele slăvului Domnului? Le cunoaștem toți, căci zilele Lui s'au împletit cu zilele noastre, suferințele Lui au fost fărâș din suferințele noastre, sub căldura gândurilor Lui am promovat, pe granitul orierilor Lui ne-am sprijinit și am înălțat temelii României întregite.

„Ce mare a fost Regele nostru Ferdinand!

„Ce năprasnic a luptat cu dușmanii și cu sine însuși!

„Și tot așa de măreț s'a oșmăș din viață, lăsându-ne pildă neștearsă, pildă ce rădăre par'că de adreptul din istoria eroilor din alte vremuri, care pe El deacum îl așezat — pentru oșmăș — în peraz de lămă.

Orice cuvinte sunt deșarte însă...

„Se cuvine în fața măiestriei morții să ne înfășurăm în mănă de lăcere și să lășăm numai amintirile să-și sape loc adănc la sufletele noastre, luminându-ne apoi ca făclii pe drumul vieții.

„Și cu prinos — la mormântul de curând închis — să ne gîndim că avem o datorie sfîntă de îndreptat!

„Copilul Rege, urmașul înaltului ca care Dumnezeu ni l'a hărăzit, întruipind nădejde de bine pentru viitor, să-l înconjurăm cu toată dragostea adevarată, să-l creștem la lumină idealurilor noastre cele mai curate, pentru a-l avea și copilul nostru îndreptat în zilele ce vor veni.

Lib.

Ultimele zvârcoliri...

D-l I. G. Obrocea, care încă mai este Primarul Municipiului Ploiești, grație unui concurs neașteptat de împrejurări, pe care numai un noroc robust ca al d-sale i-l putea furniza, a devenit f. t. f. activ în ultimul timp.

Nu mai vorbim de nesfârșite conciliabile cu foști, actuali sau viitori amici politici sau de casă; nici de drumurile neconveniente la București pe zădărnici de acasă, pentru a face anticameră oameșilor zilei și a utiliza vechi prietenii de școală sau simple cunoștințe, de căciula cum se zice, în vederea unicului scop să rămăne: Primar cu or ce pref,

O părere de rău.

D-l profesor N. Iorga, refuzând a candida la o eventuală alegere parțială a declarat:

— „Aștept să se vadă, cine are nevoie mai mult: eu de parlament, sau parlamentul de mine.

După cum se vede, D-l Iorga — față de calitățile sale excepționale — este supărat că nu a intrat în parlament, D-sa personal, lucru pe care de altfel îl regretă toată lumea.

D-l Iorga nu arată însă nici o părere de rău pentru partidul pe care îl conduce și care pulea fi reprezentat în parlament și prin alți membri ai săi.

Prin urmare, este bine să se știe, că părțile de rău sunt numai pentru D-l Iorga personal iar nu și pentru partidul Național sau pentru ceilalți membri ai săi.

Orașul lui Caragiale

Cea mai veselă gazetă din localitate, dorind să-și lămurască cititorii în chestiunea numirii noului primar al orașului nostru, anunță cu litere mari următoarele două hotărâri:

„Hotărâ, D-l Gogu Zamfirescu actualul deputat, va fi noul primar al Municipiului Ploiești. Această hotărâre nu va suferi nici cea mai mică discuție”.

Și în același număr, gazeta mai anunță cititorilor lucruri că D-l I. Obrocea nu rămăne mai departe primar, fiind ales pe 8 ani și hotărâ, nu se va dizolva nici actualul consiliu comunal. Soselim că în felul acesta, cititorii sau zisei gazele vor fi foarte limariți, aflând că în orașul lui Caragiale se va numi un nou primar, fără însă ca să se schimbe cel vechi.

chiar cu prețul demnității sale personale, careiese destul de... sfîșonată din aceste altercații.

Ca să dea impresia unei activități intense, măcar acum când vede că s'a apropiat — ca să zicem așa! — Igonatul său politic, a început să publice tot felul de licitații, căutând să angajeze comuna pentru cât mai mult timp, în condițiile dorite de d-sa.

li atragem atențiunea să îngrijiască numai de interesele comunei în tot ce va angaja pentru viitor. Gospodăria sa de până acum nu este de natură să-l atragă încrederea cetățenilor pentru vazele o

Încurajare.

La comisiunile de apel ale Administrației financiare, reprezentanții fiseului cantă să se distingă, inaugurând noi metode și motive de a băga căl mai adănc mână în buzunarele contribuabililor.

Cu o nemăpomenită înverșunare, D-nii aceștia, — sprijiniți pe constatările pălămate făcute de subalternii lor, — oferă zilnic spectacolul trist al unei inconștiențe cruzimi fiseale.

Lipsii de scrupulozitate pe care o dă durința unei drepte impunerii, ei nu sunt preocupați decât de ideea de a lăsa de la contribuabilii cât mai mult.

Un specific reprezentant al fiseului, epuiându-și metodele și motivele cu care voia să mărească impozitul unui lănar comercial, care cerea scăderea dovedind că nu-i merg afacerile, aducea și acest ultim argument.

„În tot cazul, onorată comisiune, trebuie să-l încurajăm pe contribuabil, mărindu-i cât de puțin impunerea pe care a avut-o anul trecut”.

Așa încurajare, Domnilor, să fie la D-stră acolo! John.

perații ce întreprinde tocmai acum când știe că în scurtă vreme va deveni un „fost”... fără nici un viitor!

Suntăm încredințați că, oricine va veni în fruntea Municipiului Ploiești, va revizui toate aceste operațiuni de „ultima oră” și nu va ratifica de cât pe aceea în cari interesele cetățenești au fost apărute!

Cine are urechi de auzit, să audă!

„Libertatea”.

EPIGRAMA

D-l C. B. Lăsa revărsat mandatul de deputat prin optarea șefului său, etc. (Zărele)

— Cât va fi de fericit, Ca-i deputat, prin optare! — Vai, dar cât a suferit! — Tăles mai mult prin... optare! pik.

Prea bunul nostru Rege, cu suflet de elită, Ne-a părăsit, lăsându-ne cu inima zdrobită... Și țara întreagă 'i tristă; suflarea toată 'i plînge, Vărsând sîroale lacrimi, ce toată firea o 'nfrînge. Și 'i tristă chiar natura. — Pămînt și cer se 'nchină 'Nainteia Majestății ce reflecta lumină.

Nu este colț din Tară de unde să nu iasă Suspine și dureri, ce inimile apasă. Și jale! pretutîndeni; pe plaiuri și câmpii, Căci moartea nemiloasă L'a scos dintre cei vii.

Prea scurt 'i a fost Domnia... și plină de jertfă, Ne-a cunoscut odihna; nici altă fericire, De cât ca El să-și vază poporul multumit Și 'n liniște și pace să-l facă fericit.

Un suflet mare, nobil și plin de bunătate A fost Măritul Rege — și domnic de dreptate. Viteaz între viteji; ce's scrisi în cărți și cronici, Martir al datoriei și primul între volnici.

Ostaș la rînd cu toții, lupta cu îndărmire Pentru 'ntărirea țării; poporul să respire În largă libertate și plin de 'nbelșugare. Azi opera Lui este: o Românie Mare.

Au fost mulți Domni ai țării și buni și luminați, Istoria 'i arată prin cronici așezați. Toți au luptat, pe vremuri, cu hoardele barbare Și ne au părăsit cu cînte în mîile hotare.

Acum, cu osebire, se cade ca să fim Respectuoși cu toții, și să mărturisim, Că dacă astăzi țara e 'ntinsă în hotare, Se datorăse numai lui Ferdinand cel Mare.

Leonida S. Georgescu.

Ploiești, 1927 Iulie 27.

PE BANCA ACUZĂRII

„FUMATUL OPRIT”

larăși fumatul!

Sînt anumele situațiuni în cari afîșarea acestui „velo” apare ca un nonsens: în general în încăperi cu multă și difuză lume. Să luăm un exemplu: dacă, din întâmplare, te-ai afla într-un compartiment și ai vedea un om scuipînd pe postament, te-ai indigna, trecînd imediat cel puțin la o reparațiune orală. Deci, stimulează la Româniile Mari, nu faci același lucru când, înghesuț pe colțul de bancă al unui autobuz, ești constrîns să înghiți fumul înecăcios și duhoarea unei figuri de cea mai proastă calitate?

Să fie mai puțin culpabil vinovatul, să fie mai puțin moșie, să fie mai puțin neconvincîs cel care scuipă decît amatorul de mahoră? E o diferență pe care n'o

pot vedea decît învers: cel dinții comite o imprudență care poate fi fatală numai în anumite condițiuni, cînd-l procedează sigur și conștient, strecurîndu-mi în piept o otrăvă pe care nu l'am cerut-o și pe care singur o evit.

De aici: o primă concluziune — lipsa completă a unei independențe etice care să ne pue în măsură de a corecta la timp pe cel ce sfidează bunacuvîntă. Și a doua: existența unei însemnate pălări, de inconștienți sau conștienți sfidători ai acestor morale pe cari proverbială noastră toleranță și convenționalismul nostru artificial îl lasă să-și facă de cap.

Ce să mai adăug despre

(conține în pag. 2-4)

Apelul fiscoiului BUDAPESTA Slujba religioasă

Zilnic — la Administrația financiară a noastră — 4 comitii macină 2-3 sute de apeluri, din noianul nesfârșit al apelurilor pe care o fiscalitate fără nici un criteriu, le-a produs.

Sunt multe apeluri ale contribuabililor: sunt strigătele de groază — acelea — ale sarmănelor ce lupă cu primejdia...

Sunt multe și apelurile făcute de fise: sunt rănjetele minstre — acestea — ale cavalului în armat până în dinți, în fața căruia tu, desbrăcat și ale haine, nici pumii nu poți să-i strângi, nici lacrimile nu-ți vine să le lași să curgă.

Grozăvă lupă nu de purtat magistrații ce prezidează și avocații cari apără, înfruntând legi și articole coluroase și „instrucțiuni” pe cari nu le cunosc, fiind încredințate numai fiscalului, care îi le opune cu putere de lege, ca un foc tras din deșul codrului, și de care nu știu cum să te ferești.

Și totuși, aceste apeluri ale fiscalului se toposc aproape în întregime, dovadă o totală lipsă de temei, evidențiată numai cinea stidare a nevoilor celor mulți. Unele sunt ridicole, altele sunt respingătoare, o parte te revoltă pur și simplu, prin conținutul lor.

Iată o pildă, autentică și care nu mai trebuie tălmăcită:

În ziua de 29 Iulie a. c. la Comisia II de apel a venit să judecare apelul fiscalului, înregistrat la No. 37.508 din 6 Mai 1927.

Autor, d-l Controlor V. Popescu, care a înaltat procesul-verbal No. 17 al Comisiei 35 de Impunere — suburbe Panellion, D-isa, cere ca d-l C. Oprescu, inginer topograf să fie majorat dela 40.000 lei anual la 100.000 lei.

Motivele, textual:

În fapt: „Rău Comisiei a-nuală a stabilit venitul net anual la suma de lei 40.000 și „cu cola de 12” prin apreciere „fără a ține seamă că contribuabilul are Atelier special de „Tipografie” (păstrăm ortografia originală și stilul) „cu instalații și” mașini speciale executând „lucrări importante de această „branșă, cerem să se stabilească venitul net anual de cel „puțin 100.000 lei cu cola de „14” fiind o industrie proprie „zică iar nu o profesie.”

Cu ce ușurință s-a motivat apelul, — adică s-a trântit clișeu obișnuit — fiind suficient numai penibila confuzie între topografie și tipografie: instalații și mașini speciale... lucrări importante de această branșă... etc! De unde le-ai scos Domnule Controlor?

Și ca dovadă că aceasta n'a

fost o simplă întâmplare, ci o bișuință periculoasă, este faptul că apelul a fost susținut la ziua fixată — de procurorul fiscalului, un alt domn controlor cu studii academice — care cu o adorabilă (vorba vine) candoare recita verbal cele puse pe hârtie, citându-l convingătoare Comisia ca aceasta e situația reală, că s-au făcut cercetări de organele fiscale, etc.

Păcat că nu a mai dat și replica, atunci când s'a explicat situația de contribuabil, prin apărătorul său!

Desigur, Comisia a respins apelul fiscalului în hotărârea de rău ale asistenților.

Pentru Damnezeu, domnilor, acoperiți cel puțin pornirea asta, care — fără înconjur — e o rușine, trageți pe desupra un vâl, dați-o o poleială măcar, ca hapul amar de chinină! Așa cade viețuiești cu chip de om, căci legile interdic să expui goliciunea — de orice fel, chiar cea intelectuală — în public.

Crușăți pe bieții contribuabili de desguștat acestor situații, când le lăsați sânge” căci și la abator se operează cu sori și la halate albe!

Satâr-Paşa.

Fumatul oprit

acea cari vâd, negru pe alb, cu litere grase: „fumatul oprit!” și totuși nu se sinchisesc. Cu ce cuvinte s-îi condamnă, cu ce termeni s-îi caracterizăm? Să adăugăm la lipsa de bună cuviință sfurțarea, îngâmfarea și dorința de gâlceavă? E totuși așa de puțin.

Și o a II-a categorie: aceia cărora le vei fi atras atenția și le vor fi trimis pe tine la alt mijloc de locomotaune.

Așa dar 3 categorii de cetățeni cari nu-și dau seama că tot ceiaze pentru ei e un lux sau o plăcere — pentru alții poate constitui un dezastru. Ce mulți! Iată de ce închei: nu vă uitați la placarde, dar nu fumați ori de câte ori în același încăpăre cu voi se mai află cineva. Dacă e fumător — păstrați același rezerve, pentru că tot lui fumează la fel. Și încă: nu cereți permisiunea de a fuma. Cuiora? Cuiora care s'au spus apel vobis categoriile lipsite, dar imprimați-vă în sufele cu litere neșterse cuiva fumatului, dacă înfete la sănătatea publică.

Paul V. Papadopol

La 3 August se împlinesc 8 ani, de când dorobanșii noștri a intrat în Budapesta! Dacă pentru noi ziua aceasta e prilej de mărităsită bucurie, desigur — pentru trufia ungurească — e amintirea cea mai înfricoșătoare, pe care le-o poate înala ultimul deceniu.

Răsbălat, ale cărui cărări de sânge sunt însemnate de imanența justiției divine, a fost o dureroasă surpriză — prin consecințele lui — pentru aceia, cari cu antelapăte scontau rezultatele. A fost mai ales dureros pentru îngâmfarea magnaților unguri, ligii dela Budapesta, cari isbeau cu pumnul în armurile strămoșilor — cavalerii ai pusteii — pentru a reliefa culețanța lor aprinsă de lăria habelor de bere și pentru a masca insuficiența suflătoare, eroică și care nu-și putea face capabil de acțiune, de cari cronicile norbebe că s'ar fi petrecut odinioară!

Cine a cunoscut că de puțin stărlile din Ardeal, dispărut superan pe care îl afișau stăpânitorii de eri față de „independenței” credincioși ai ilustrului „șef al petricărilor” Iulia Maniu, gratificându-i cu calificativul — puțin grațios — de „na-lahi putoși” își poate închipui nestăpânita și nepuțințioasă durere a ocelorăși cavalerii, cari au văzut înfipt pe parlamentul lor — de pe care opinea nu atunci — sfințitul tricolor românesc. Era același pe care „I purtaseră la biruință mai înainte cei 800.000 de viteji rămași pentru todeauna sub gila patriei mame, ostășii credincioși ai mare ui voevod Ferdinand I, cari o apăraseră cu atâta drag și atâta înverșunare și de care li cimentase sângele făclit din rânile lor.

Cucerirea Budapestei însă pe lângă însemnătatea deosebită pentru noi, cari plăteam o poliță dușmanilor seculari, pe lângă noua de definitivă prăbușire a Ungurilor, cari azi se lupă încă cu morile de vânt și cari făcând caserica nemernică cu Bulgarii, cu Turcii și cu inconștiența germană, singuri au fost sorțiți să-și vadă capitula fără robii, pe lângă acestea toate, cucerirea Budapestei a avut o importanță neașteptată în rosturile păcii europene.

S'a strînit cu această oca-

zie, gemenetele bolșevismului care se înfipseau adănc pe ciosvorta de pământ rămasă Ungariei.

A fost de ajuns o inclinare din cap a aliaților, un semn de aprobare și încercările — mult încercatele — noastre trupe, s'au auzit peste Tisa, au luat în coplețele calilor puberele pusteii și s'au oprit în inima capitalei maghiare, pe care au hrănit-o atunci cu pâine din lăsurile noastre, împărțită cu milostivă dărnice.

Tururile grele, semețele lunari ce rânjeau dincolo de mări și — în vădit sinistru — își trimiteau proiectilele în excursie pe lărmurile noastre, au amuțit dintr'odată ca sub amfiorarea unui blestem. Multe din ele odihnesc de veci lângă mormântul eroului nostru necunoscut, care le-a închis gura pentru todeauna. Au venit acolo — îngenușate — și tururi de câmp, și obuziere ușoare și grelele obuziere de 305 și fatnica „Bertha cea groasă” pentru a-și isopi păcăla în pocălnia, sub bătaia vântului de iarnă și urgia ploilor de primăvară!

Budapesta, a fost pentru noi, înviorătorul pahar de apă rece, după grelele încercări, după obositorile jefire ce ne-am impus pentru mărirea neamului!

Fie îndemnul generațiilor viitoare și leac pentru blazarea noastră de acum! Dinu.

Serbarea de fine de an la școala No. 5 de fete din Ploiești

La școala No. 5 de fete slărlăstii anului școlar a fost sărbătorit cu un fast deosebit, într-o atmosferă plăcută, serbarea s'a început cu „Imnul Regal” cântat de corul compus din elevele acestei școli, ascultat de asistența în picioare.

După „Imnul Regal”, cuvântarea ocazională ce a urmat, a fost ținută de D-ra Eliza Davidescu, neobosită și vrednică de toată lauda, directoarea a școlii, care în cuvinte foarte mișcătoare a slăvit pe părinții cu trebuie să-și crească copii și în special a slăvit mulți în cuvinte bine alese și pe înțeleptul tuturor, slătuind pe mame cum trebuie să dea educație micilor fetele ca să poată și ele la rândul lor

noștri. Își făcuse apariția chivăra teutonă.

Nu trece mult și patrulele raportează că în fața noastră „inamicul înalță ocazional” ca norul.”

Primul ordinul de luptă, ne desărușăm companiile batalionului I, pe creasta ce aveam în față și cercelând terenul înainte, vedem că pe altă înălțime — eram despartiri de o vale numai — inamicul mișună.

Căteva buburuli înăbușite și pe deasupra noastră încep să vădă obuzele: primul la dreapta, altul cade în stînga, unul înainte, până când suntem încaștrăți bine și apoi — bucurie mare — curgeau ca ploaia.

Ne dăm câteva zeci de

făcută în ziua de 24 Iulie 1927 la Monastirea din Predeal-Prahova, pentru pomenirea sufletului Marelui Rege Ferdinand I.

Pentru odihna sufletului Marelui Rege Ferdinand I al României, în ziua de 24 Iulie 1927 și când când corpul Lui a fost lăsat în cripta Mănăstirii de la Căteva de Argeș, alături de cei lași Valea-ului al țării românești, ce-și dăa acolo somnul de veci, la marea mănăstire din Predeal Jud. Prahova, — ca și la alte bisericile din întreaga țară, — s'a oficial serviciul divin.

Încheg de la ora 10, pălăuri de vizitatori ai acestui mic dar frumos colț de recreație de valea Prahovei, se îndreptau cu amenințare spre mica monastire, pentru ca de acolo să dea ultimul salut Aceluia ce a fost pentru neamul nostru unul din domitorii cei mai iubii.

Bătrâni, tineri, alături de alții, de la un capăt la celălalt al Predealului, îmbrăcați în zăi de sărbătoare, se întrecușă să ajungă cât mai curând pentru a fi față la această slujbă. La orele 17, curtea Monastirii era neîncăpătoare fiind adunați aici ofițerii Batalionului de Vânători din localitate, în frunte cu Comandantul lor, trupa și muzica acestui Batalion. — Precis la această oră, locomotivele staționate în gara Predeal dădău semnalul, lăpădă parcă dolii ce apasă întreaga țară — prin fluierul lor strident, timp de un minut.

Preoții îmbrăcați în odăjdii începură slujba religioasă, la care a răspuns corul micușilor copile ale școlii normale din localitate, iar muzica batalionului de vânători a intonat ruga.

Pe fetele tuturor cari asistau la această frumoasă ceremonie se vedeau lacrimile ce le făceau să înțeleagă că în sufletul fiecăruia se petrecea ceva neobișnuit.

Dupe terminarea slujbei religioase, preoții Monastirii prin

cuvântări înălțătoare au arătat binele ce uriasul defunct a făcut pentru poporul și țara sa, au evidențiat cum — în clipa de desănădejde — a dat dovezi de un curaj ce n-ai înălțare, fiind doră desrobirea tuturor Românilor și dându-ne România Mare, visată de străbunii noștri. Au spus apoi impresionant — că luând acum drumul veciniei, acolo pe lumea cealaltă, El se va întâlni cu Voievozii Țării Românești, primul fiind și de cei 900 de mii viteji morți pentru întreaga neamului și cu toți vor veghea la propășirea și înflorirea scumpei Lui Patrii România Mare.

În numele Preledentilor, D-l Stoenescu, prim'or scurta dar foarte simțitoare cuvântare, a spus omagiul lor, schițând viața Lui și jertfele făcute de El pentru Preledeni. Iți ed, proprietarii pământului ce le-a fost dat de păbntul lor Rege, dupe Domnului Coronei din Predeal, deplâng cu toții din tot sufletul pierderea Aceluia ce a fost regele Ferdinand I, iar amintirea Lui o vor păstra purtarea în inima lor Preledeni, pe cari El i-a lăsat așa de mult, cum numai un părinte adevărat ar fi putut lăsa.

După terminarea dureroasei solemnități a poporului îndolios până la lacrimi, s'au reîntors în căsușele revărsate pe plorești poziții, ducând amintirea acestei pioase ceremonii, care nu se va șterge din sufelele lor în tot timpul vieții.

vizitator, I. C. Georgescu

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

„Libertate”

Informațiuni

Spre surprinderea generală, d-l I. Mihalache, care a obținut, pentru simbolul reprezentat de persoana sa, pentru a doua oară, un mandat de deputat din partea Prahoveni, a refuzat din nou încrederea ce i-au arătat prahovenii și a rămas deputat de Muscel.

Este frumos din parcul d-sale că nu oare să rupă legăturile cari îl unesc de musceleni, dar este urât lucru să amănășce pe prahoveni cu dragostea prefăcută în toată campania electorală, pentru că după alegeți să-și nesocotească voturile!

Procedarea d-lui Mihalache seamănă cu cea a patronilor de spectacole populare de prin bălciuri, cari garantează „Onor. P. T. public” ce „tot ce este zugrăvit pe pânză, înăuntru este viu și natural!” până cîm casează banii pe bilete, iar publicul se mulțumește cu ceace i se poate arăta într-o menajerie săracă, dar... altă dată nu se mai păcălește.

Tot astfel, alegătorii prahoveni, cari au vot să fie reprezentați de d-l I. Mihalache în Sfatul Țării, se trezesc azi pentru a doua oară că au ca reprezentat legal pe d-l C. Brezeanu.

Nu scriu aceste rânduri pentru a contesta meritele de luptător politic ale d-lui C. Brezeanu, care ca persoană ni este foarte simpatice, ci pe deoarte pentru a sublinia refuzul repetat a d-lui I. Mihalache de a reprezenta Prahova, iar pe de alta, pentru a ni exprima surprinderea că democrația specifică jărnădăstă pare a ocoli cu tot dinădinsul pe intelectuali de marcă rădăciți în rândurile ei; dovadă: caracteristicile așezare pe listă a D-lor Grigore Iordanianu, C. Popescu-Gruia, I. Pardoș s. a.

Camera de Comerț Ploiești s'a grăbit să ia la măsură ilegală și păgubitoare interesele obștești când a interzis vânzarea peștelui cu prețul pe jumătate ca până acum, sub pretext că se calcă legea comerțului ambulant. Greșeala este enormă de oarece această lege nu se aplică comerțului de alimente iar graba absolut nejustificată

Sergentul F. I., un viteză încercat la greu, strigă celor de lângă el:

—Măi, e călea neamăscă. Cine merge cu mine s'o prindem?

Trei flăcăi, cu cari era alături, se sculară, își lăcură vânt spre dreapta într-o vâlcea și apoi — lupuleji — se îndreptară unde le era gândul. Au mers, s'au mai oprit, iar au mers...

Deodată, la o colitură se pomenesc lalele în fața cu vreo 16 „moale”. S'au oprit și unii și alții încreșcându-și privirile, cari scăpărau scânteii parcă.

Ce era de făcut? Chibzuială mullă? În astle de siluete holoărărea e ca lumina de fulger.

Unul din ceșta cea mare

deoarece Medicul Municipiului ia constat că peștele era tot așa de bun ca și la comerțianții cari îl vindeau până atunci cu, prețuri îndoit și întreite.

Fiind vorba de un nou aliment, care odinioară era supranumit *carnea săracului*, găsim că bine a făcut Primăria Ploiești când a ordonat să se vândă mai departe peștele cu prețul redus.

Ce păcat însă că Primăria Ploiești ia așa de rare ori măsuri în interesul obștești!

D-l I. Mihalache a avut sinceritatea să recunoască în Camera că alegeții s'au lăsat la Prahova într-un mod civilizat.

Cum rămâne atunci cu acuzațiile aduse de adversarii guvernului, ca și de unii guvernamentali paraponisiți? Primii, barim își lăceau, datoria de opozanți, dar ceilalți?

Vorba aceia: Ferește-mă, Doamne, de prieteni!...

D-l Primar al Municipiului nostru ferice, nu lucrează numai la București: chiar în centrul orașului a astupat vreo 2 croti făcute în astfulul trotuarului pe care îl frecventază mai des, în zile Kaldemir și Mercur. Este un merit al său și trebuie să-l recunoaștem.

Nu știm însă de ce a pus D-sa să spargă la fie-care 10 metri astful de pe una din cele mai de curând pavale străzi?

Adică explicații ni s'au dat: — Căci robinetele pentru închiderea și deschiderea apelor erau bagele în curtea călănelilor și dacă — Doamne fereste! — s'ar sparge tubul conductor e mai peste mână să opereze la oameni în curți.

Aproape ne-a dezarmat atîta respect al proprietății altuia!

Si totuși, parcă am înclină să credem că această operă editată e făcută numai să sară în ochii pietonilor, când aceștia vor își noaptea colturile de asfalt sau că este cea mai pură nepăsare și hațocerie. Poate chiar o mică alscere...

Păcat că s'a mai risipit și benzina, pe care lucrătorii speciali o turau — peștele — ca să încheie buzele rânii de pe trotor!

Se predă foarte convenabil Restaurant—Bodega Sala de cinematograf, grădina de vară cu poezie, tot complex renovat, situat în mijlocul unei regiuni pitorești.

Adresa la ziar.

bolborosi într-o românească stricată:

— Predai rumun.

Sergentul își roli ochii la camarazi, se încredință că are trei voinici cu el și dele comanda:

— Foc!

Alăta a fost. Parcă armele erau de când lumea la urmă, ochile gata. Palra buburii răsunară, patru prusaci se întinșară jos, fără să scoată o vorbă. Alți doi, trăniiți alături, gemeau îngîndu-și mâinile în pământul moale. Închizătoarele clănăriră iară și armele erau din nou la urmă.

Zăpăciți de țușea cu care se lăcuseră toate acestea, ceilalți zece nemți aruncară armele și ridicară mâinile...

— Așa mai zic și eu, grăbi

„GALLIANAPHTA”

Soc. Anonimă Română de Petrol

Proces-Verbal No. 1

al adunării Generale Ordinare din 15 Iunie 1927.

Sedinta se deschide la ora 11 a. m. la birourile Societății din București, str. Romania No. 58 sub președinția d-lui Administrator Delegat Anton Paronian, desenat de Consiliul de Administrație în sedinta din 12 Mai 1927 pentru a prezida această adunare în lipsa d-lui Președinte Jean Andree conform art. 23 din statute.

D-l Președinte arată că publicatia convocării a apărut în Monitorul Oficial No. 114 din 27 Mai 1927 iar bilanțul și calculul de profit și pierdere în Monitorul Oficial No. 117 din 31 Mai 1927, că din totalul de 18.000 acțiuni „A” și 162.000 acțiuni „B” s'a depus în termen în vederea acestei adunări 18.000 acțiuni „A” și 160.450 acțiuni „B” iar din adunare sunt prezenți și reprezentați 11 acționari posedând 18.000 acțiuni „A” și 160.240 acțiuni „B”, care le da drept la 340.240 voturi în total.

D-nii cenzori arată că și d-lor au verificat cele de mai sus și le-au găsit exacte, încheind în acest sens un proces verbal separat.

D-l Președinte declara adunarea legal constituită și procedându-se la constituirea birourilor, sunt desemnați scrutatori d-nii Alexandru Paronian care reprezintă „COMPANIA FRANCEZA PETROLIFERA GALLIA” și d-l A. Avacoff, d-lor posedând cele mai multe acțiuni, iar ca secretar al adunării d-l Gh. D. Dimitrescu.

Întrându-se la ordinea de zi d-l Președinte citește raportul consiliului de Administrație, d-sa mai arată că membrii consiliului, în vederea că Societatea în primul ei an nu a dat încă beneficii, renunță la remunerarea, celi s'ar conveni conform art. 15 din statute.

D. Cenzor Stelian Papina citește raportul cenzorilor, după care adunarea decide:

1) Aprobă bilanțul și calculul de profit și pierdere, ce i se prezintă pe exercițiul anului 1926, așa cum au fost publicate în Monitorul Oficial Nr. 117 din 31 Mai 1927.

2) Da descărcare consiliului de administrație, direcțiunii și cenzorilor de gestiunea lor pe exercițiul expirat.

3) În act că administratorii au renunțat la remunerarea

sergentul. Auzi la ei: „predai rumun!”

Dar n'avea timp de pierdut. Câteva melii întruna și el nu putea sta locului. Iși cele 16 arme cu patul în pământ, însă „prieteni” prin flanc câte unul și în urma lor — cu baioneta în linsă — porni un soldat, după ce le arată direcția.

Mitrăliera era așezată pe un bolșor de deal, după un tufiș. Nu se putea loc mai nimerit pentru a bate bine în toate părțile.

Cel trei — cu sergentul în frunte — se strecurară blînșor și le căzură în spate, destul de aproape. Cum mitraliera era instalată în flancul po-zii, nemelându-se probabil

lor pe anul trecut și fixează retribuirea cenzorilor pe aceiași an la lei 10.000 de fiecare.

4) Realege ca cenzori pe exercițiul în curs pe d-nii Charles Delon, Ing. Smavon Novesian și St. Papina, iar ca cenzori supleanți pe d-nii M. Adamoff, Edgar Leconer și Grigore I. Cereanu.

5) Realege pe d-l George Foseanu ca membru în consiliul de administrație pe un nou period de 4 ani potrivit art. 10 din statute.

Toate rezoluțiile sau luate cu unanimitate de 338 000 a voturilor exprimate, d-nii administratori, directori și cenzori cu 2240 voturi abținându-se de la vot la toate punctele.

Ne mai find nimic la ordinea zilei, sedinta se ridică la ora 12 din zi.

Președinte, (ss) A. Paronianu Secretar (ss) G. D. Dimitrescu

Scrutatori, (ss) A. Paronian (ss) A. Avacoff

Pentru conformitate Soc. „GALLIANAPHTA”

Nedescifrabil

Grefa Tribunalului Jud. Prahova S-II

Conform Jurnalului No. 6776 din 1927 acest Proces-Verbal s'a trecut în registrul de societăți la No. 20926 în cel de active și transcripțiuni la No. 154927 spre a se publica în ziarul „LIBERTATEA” din Ploiești.

pentru Grefier, Nedescifrabil

D-r Aurel Athanasiu

Specialist Boale interne, venerice Consultății 10-12 și 5-5 p. m. Str. Plășilor No. 10.

Primal Președinte al Trib. Prahova

Comisiunea pentru regularea și consolidarea drepturilor de concesiuni petroliere din Județul Prahova

PUBLICAȚIUNE

Societatea Romîno Americană din București, Cămin Victoria, No. 126, prin petițiunile înarg. la No. 54863/924 și 53109/927, care formează obiectul dosarului No. 8407/924, a cerut consolidarea drepturilor sale ce are asupra a 24 parcele de terenuri petroliere comuna Apostolache din Județul Prahova și anume:

1) Un teren de 805 m. plan No. 250 „In Cerbu” vecin cu: Stancă George R. Neacșu văduvă pe două părți, Costică P. Sandu și Maria Vasile Andrei Neacșu v-v.

2) Alături de 900 m. plan No. 251 „In Cerbu” vecin cu: moș. def. Zaharia Pănu, Apostol Gh. Alexandru și Tudor D. Călin pe două părți.

3) Alături de 1260 m. plan No. 252 „In Cerbu” vecin cu Maria

și ne arșă toată — altul luă

aleful și ceilalți doi cutile cu benz. Flăcăii noștri, unul înainte — sergentul — ceilalți doi în urmă.

Pe deasupra nuna drăcească era în toi: gemeau năpraznic obuze și srapnele — de ale lor și de ale noastre — trăsneau îngrozitor și sguiaulul pământului unde se spărgau.

Trăgătorii noștri înaintaseră mult și sergentul eși din vâlcea, oprî convolul acolo și prin saliori rezei se apropie de lanț. Gloanțele sfărâiau ca albinele.

— Unde e D-l Locotenent I. S.?

E rânii, îi răspune un soldat. L'au alțos două gloanțe de mitralieră.

— Unde e D-l Locotenent I. S.?

E rânii, îi răspune un soldat. L'au alțos două gloanțe de mitralieră.

L. N. Tudorache v-v, Tănase Visan, Iova I. M. Udrea cu soții și găsena comunală, Dela Niță N. Dumitrache, prin aceiași act trei terenuri:

4) Un teren de 2100 m. plan No. 263 „In Cerbu” vecin cu: moș. def. Nicolae Pelmeși, Veta P. D. Vișan cu soțul, Andrei M. Marinescu și Dumitru Frangulea.

5) Alături de 5690 m. plan No. 254 „La Corbu” vecin cu Nae Dumitrache, Stefan Andreeșcu, Leonida N. Vișan, Ionți Drăgușanu, Veta P. D. Vișan cu soțul, Dela Mihail N. Vișan, prin aceiași act trei terenuri:

6) Alături de 1670 m. plan No. 256 „In Cerbu” vecin cu Constantin Aldea pe trei părți, Dumitru Gh. Frangulea și Veta P. D. Vișan cu soțul, Dela Mihail N. Vișan, prin aceiași act trei terenuri:

7) Un teren de un hectar 1000 m. plan No. 257 „De Sperlea” vecin cu: Veta P. D. Vișan cu soțul, Iova Nicolae M. Udrea cu soții, moș. def. Tudor Ionescu, Maria I. N. Teodorescu v-v, Arăfia I. Stoica v-v, Atina Drăgușanu v-v, Sita N. T. Băjenaru cu soțul, Stelian Necula, Leonida N. Vișan zis Ion N. Vișan, Maria N. E. Rusu cu soțul, Ioana P. Constantinescu în soțul drumul comunal și drumul Băilei.

8) Alături de 7880 m. plan No. 258 „In Cerbu” vecin cu Leonida N. Vișan zis și Ion N. Vișan pe două părți, Dumitru N. Vișan pe două părți, Tănase Constantinescu, Dumitru Ungureanu și Atina Drăgușanu v-v.

9) Alături de 4630 m. plan No. 259 „In Cerbu” vecin cu Tănase N. Vișan, Tănase Constantinescu, Leonida N. Vișan zis Ion N. Vișan și drumul. Dela Maria Nae Ene Rusu și Nae Ene Rusu personal și ca soț prin aceiași act trei terenuri:

10) Un teren de 1080 m. plan No. 260 „Pe Sperlea” vecin cu: Mihail N. Vișan pe două părți, Sultana Const. Gr. Vărtel, cu soțul, Ileana P. Constantinescu cu soțul.

11) Alături de 690 m. plan No. 261 „Pe Sperlea” vecin cu: Stere Stefan Stancă, Catrina D. Neacșu cu soțul, Sultana Gr. Matei cu soțul, Moise M. Tudorache și Ministerul Domeniilor. Dela Iolita Ion Freda Teodorescu și Ion Freda Teodorescu personal și ca soț prin aceiași act trei terenuri:

12) Un teren de 4200 m. plan No. 363 „La Cruce” vecin cu: Oheorghe Tudor Dobru, Blășea N. Pelmeși v-v, drum pe două părți.

13) Alături de 4820 m. plan No. 264 „In sat” vecin cu: Floarea M. Moclan v-v, Ion Petroșel Nicolae St. Nan și Niculae R. Micu.

14) Alături de 2480 m. plan No. 265 „In Cerbu” vecin cu: Maria N. Iosif v-v, Sterie N. Petre, Ion Gr. Petre și drumul, Dela Maria Petreache I. Roșu și Petreache I. Roșu personal și ca soț prin aceiași act cinci terenuri:

15) Un teren de 2010 m. plan No. 266 „La Sărături” vecin cu: Ion D. Vișan, Petreache Dumitrescu, Ion N. Dumitrescu și drumul.

16) Alături de 2060 m. plan No. 267 „La Sărături” vecin cu Nae I. Gh. Mihalache, Ion Chir Ion,

Marita I. Stăfănescu v-v, Sava Dragomir D. Voica și drumul.

18) Alături de 1600 m. plan No. 268 „Valea lui Vlad” vecin cu: Toma R. Voica, Constantin R. Voica și Ministerul Domeniilor pentru pădurea statului.

19) Alături de 2850 m. plan No. 269 „In Cerbu” vecin cu: Nicolae Udrea, Ministerul Domeniilor pentru pădurea statului drumul și peste drum Ion Ghiță.

20) Alături de 4080 m. plan No. 270 „In Cerbu” vecin cu: moș. def. Nae Stoica, Tănase Vișan pe două părți, Const. Andrei, Maria N. Căloșu cu soțul Nae Dumitrache și Niță N. Dumitrache.

21) Dela Rita St. Purcărea prin aceiași act un teren de două hectare 2020 m. plan No. 271 „La sărături” vecin cu moș. def. Nicolae M. Iosif, Dumitru Ungureanu, Stefan Dumitrache, Iordache I. Ungureanu, Iordache I. Dumitrache, Maria D. Dragomir v-v, Ion Petre Tudorie, Petreache Dumitrache, Ion Gh. Frangulea pe două părți, Spiria I. Popescu, Floarea I. Ungureanu v-v, Leonida N. Vișan, Nistor Davidovici și Moș. D. Vișan. De la George N. Dumitrache prin aceiași act două terenuri:

22) Un teren de 8380 m. plan No. 272 m. „La Măroșca” vecin cu: Gheorghe I. Popescu, Nica Neacșu și Dumitru Frangulea pe două părți.

23) Alături de 3800 m. plan No. 273 „Corcîr” vecin cu Ilina Dragomir Pasa v-v, Dumitru I. Mihalache, Stroe Gh. Ion, Ion Petroșel și drumul.

24. De la Niculina Gheorghe N. Zaharia, Gheorghe N. Zaharia personal și ca soț, prin aceiași act un teren de 1040 m. plan No. 274 „La Valea lui Vlad” vecin cu: Ion Gh. Cliron, Radu I. Micu, Nic. Anton și Marin N. Zaharia.

S'a fixat ziua de 23 oct. (data zeci și trei) August 1927 ora 10 a. m. pentru cercetarea și judecata cererii în localitate.

Se vestesc toți aceia care ar pretinde vre'un drept asupra terenurilor de mai sus, să-și formuleze pretențiunile lor prin petiții adresate Primarului Ploiești al Tribunalului Prahova cu cel puțin trei zile libere înainte de termenul fixat, iar proprietarii pot face contestații până în ziua cercetării în localitate.

Prim Președinte, R. A. CATA-THASSE

Grefier, Grigorescu.

No. 58583—1927 Iunie 20.

„Vizitați „TIPOGRAFIA ROMÂNEASCĂ”

EXECUȚIE ARTISTICĂ PREȚURI MODERATE

POATE chiar mitraliera prinsă îl doborîse!

Se posomori bravul oslaș F., se duse la tovarășii lui și porni răzăr, făcând de data aceasta, spre Regiment să-și predea prada și să-și găsească comandanul la ambulanță, spre a-i spune că — cel puțin — a fost rășnăl de flăcăii lui?

1916. R. Zorvist

La „Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

Se găsește de vânzare tot felul de imprimări petroliere pentru conștinări, înscrisuri în cartea minieră, valdări, proceuri, acte de concesiune, etc.

„Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

Se găsește de vânzare tot felul de imprimări petroliere pentru conștinări, înscrisuri în cartea minieră, valdări, proceuri, acte de concesiune, etc.

„Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

Se găsește de vânzare tot felul de imprimări petroliere pentru conștinări, înscrisuri în cartea minieră, valdări, proceuri, acte de concesiune, etc.

„Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

Se găsește de vânzare tot felul de imprimări petroliere pentru conștinări, înscrisuri în cartea minieră, valdări, proceuri, acte de concesiune, etc.

„Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

Se găsește de vânzare tot felul de imprimări petroliere pentru conștinări, înscrisuri în cartea minieră, valdări, proceuri, acte de concesiune, etc.

„Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

Se găsește de vânzare tot felul de imprimări petroliere pentru conștinări, înscrisuri în cartea minieră, valdări, proceuri, acte de concesiune, etc.

„Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

Se găsește de vânzare tot felul de imprimări petroliere pentru conștinări, înscrisuri în cartea minieră, valdări, proceuri, acte de concesiune, etc.

„Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

Se găsește de vânzare tot felul de imprimări petroliere pentru conștinări, înscrisuri în cartea minieră, valdări, proceuri, acte de concesiune, etc.

„Tipografia Românească”

Str. Kogălniceanu, 14. Ploiești

